

OSIB

Orquestra Simfònica
Illes Balears

ORQUESTRA SIMFÒNICA ILLES BALEARS

20.11.2025 | 20.00 H

AUDITORIUM DE PALMA

N. 2

Spanish Brass
Director

Pablo Mielgo

Entrades:

Taquilles Auditorium de Palma
www.simfonicadebalears.com

R. Wagner, Els mestres cantors
de Nuremberg, Preludi

J. Colomer, La Devota Lasciva

A. Bruckner, Simfonia núm. 4
"Romàntica" WAB 104

Govern de les
Illes Balears

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Agència d'Estratègia Turística

El Corte Inglés

Programa

50'

Els mestres cantors de Nuremberg, Preludi
Richard Wagner (1813-1883)

La Devota Lasciva

Juan José Colomer (1966)

per a Brass quintet i orquestra (2004)

Deambular: Tranquillo, Cadenza

Descubrir: Largo

Destapar: Minuetto (grazioso), Presto

20'

Pausa

70'

Simfonia núm. 4 Cahis 11
en mi bemoll major, “Romàntica”
Anton Bruckner (1824-1896)

Bewegt, nicht zu schnell

Andante quasi Allegretto

Scherzo: Bewegt

Finale: Bewegt, doch nicht zu schnell

Spanish Brass:

Carlos Benetó, trompeta

Juanjo Serra, trompeta

Manolo Pérez, trompa

Indalecio Bonet, trombó

Sergio Finca, tuba

Director, Pablo Mielgo

Orquestra Simfònica Illes Balears

Crèdit editorial

La Devota Lasciva de J. J. Colomer, Editions BIM

Simfonia núm.4 Cahis 11 de A. Bruckner, Musikwissenschaftlicher Verlag Wien

Sonen els metalls Elena Sancho

Un dels motius pels quals el públic encara es desplaça a un auditori per a gaudir de la música instrumental en directe és la sensació de sentir el so, l'experiència de quan a la sala es crea una connexió entre músics i públic. Al concert d'avui vespre, sentirem les vibracions especialment,

pel fet que l'orquestra compta amb un component especial: els instruments de vent metall fan una passa endavant, i demostraran el seu potencial i versatilitat en les tres obres que escoltarem.

La primera part comença amb el preludi de l'òpera Els mestres cantors de Nuremberg, de Richard Wagner (1813-1883), que ens introduirà en les sonoritats del metall. Després, escoltarem una obra de Juan José Colomer (1966), en la qual el solista és un quintet de vent-metall: La devota lasciva. I, a la segona part del concert, gaudirem de la monumental Simfonia núm. 4 d'Anton Bruckner (1824-1896).

Els instruments de vent-metall han estat presents a les agrupacions musicals al llarg de la història de la música, però el seu ús quedava molt restringit per les limitacions a l'hora de fer cromatismes i per una manca d'equilibri en tots els registres. Durant molts anys, només tocaven les notes fonamentals de l'acord, o intervenien rítmicament com si fossin efectes especials. Aquests instruments romangueren segles en la forma de simples tubs sense altra complexitat que una embocadura que servia de nexa entre l'instrumentista i l'instrument, i un pavelló final que ajudava a projectar el so (segons si era més curt o més llarg emetia notes més greus o agudes). La seva funció estava més a prop de la comunicació que del fet musical. Malgrat que hi havia hagut intents de millorar-los, no fou fins al segle XIX que aquests instruments foren objecte d'experimentació i desenvolupament, i prengueren la forma que coneixem avui. Va millorar-se'n l'afinació, la qualitat sonora i la potència, i se'ls aplicà un sistema de vàlvules que permetia de realitzar cromatismes en tots els registres, i unificava les sonoritats en tot l'espectre sonor. Trompetes i trompes evolucionaren en qüestió de dècades com no ho havien fet durant segles; els trombons guanyaren sonoritat i potència; i instruments com la tuba veieren la llum gràcies a la necessitat d'un instrument greu de la família dels metalls que pogués sostenir l'orquestra. En definitiva, l'orquestra es va completar i va obrir-se una finestra de possibilitats per a uns instruments que, fins aleshores, havien estat en segon pla.

El primer compositor de la nit, Richard Wagner, ha passat a la història fonamentalment per les seves òperes. Un dels seus objectius era aconseguir que la música fes part del dia a dia del poble alemany. Transformà la concepció de l'òpera, mirant enrere vers la tragèdia grega (com ho feu la Camerata Bardi als inicis del Barroc), a la recerca d'un Art que agombolés totes les arts, de l'obra d'art total: «Gesamtkunstwerk».

A l'hora de crear la plantilla orquestral, s'inspirà en les famílies instrumentals completes del Renaixement, i inclogué en l'orquestra un gran nombre d'instruments per a comptar amb diferents colors i sonoritats. Una de les seccions que més se'n beneficià fou la dels metalls, els quals dotà d'un protagonisme majúscul a les seves obres. El preludi d'Els mestres cantors de Nuremberg es presenta com una introducció que resumeix els temes de tota l'obra. Una òpera còmica en tres actes, amb música i llibret de Wagner, composta entre 1862 i 1867, i estrenada un any més tard. Conta la història d'un grup d'aficionats que competien en concursos musicals cantant cançons tradicionals alemanyes, i està ambientada al segle XVI a la ciutat de Nuremberg. Es tracta d'una obra predominantment tonal, i al preludi es pot apreciar l'ús del contrapunt en els temes més significatius.

La Devota Lasciva és una obra composta pel valencià Juan José Colomer, per a quintet de metall i orquestra. L'estrena anà a càrrec del grup de cambra Spanish Brass i l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, el 2004, sota la batuta d'Alejandro Posadas (1965). Colomer té un llenguatge tonal, i estilísticament ens recorda la música del segle XX. L'obra, tal com ell mateix afirma, pretén mostrar la dualitat i la contradicció inherents en l'individu. El tractament que dona al quintet evidencia un vincle amb el seu llenguatge, per tal com Colomer va estudiar trompeta, a més de composició, al Conservatori Superior de València. La peça té tres moviments: "Deambular", "Descubrir" i "Destapar".

La simfonia núm. 4 d'Anton Bruckner, coneguda com «La Romàntica», compleix les característiques d'una grosse sinfonie (gran simfonia). Una peça instrumental per a una orquestra de grans dimensions, amb quatre moviments en mi bemoll major. Bruckner desenvolupà la carrera compositiva a Viena, i essent un cristià devot i senzill, aconseguí un espai als concerts públics del seu temps. Les seves simfonies es coneixen com a «catedrals sonores», per la magnitud i solemnitat que desprenen. Tracta l'orquestra com si fos un orgue, i emprà instruments que aleshores eren moderns (secció de vent-metall), per a interpretar formes del passat com els corals. Aconsegueix una simbiosi entre la música sacra que ha estudiat i practicat, i totes les possibilitats de la seva època. La Romàntica, malgrat haver estat composta el 1874, fou revisada entre 1878 i 1880, i s'estrenà a Viena el 20 de febrer de 1881, sota la batuta del famós director Hans Richter (1843-1916). Bruckner encara tornà a revisar l'obra l'any 1889. Fou el seu primer gran èxit a Viena. El tercer moviment, «Hunter Scherzo» (Scherzo del caçador), que afegí a la primera revisió, assolí certa fama com a melodia en el seu moment.

El programa d'avui vespre es presenta com un dels més especials de la temporada per diversos motius: l'originalitat del fet que un grup de cambra sigui l'intèrpret solista, l'oportunitat d'escoltar els instruments de vent-metall en tota l'esplendor, la sortada de poder sentir una gran orquestra i, finalment, la grandiositat de les obres que interpretaran.

Suenan los metales Elena Sancho

Una de las razones por las que el público acude a un auditorio a seguir disfrutando de la música instrumental en directo es para experimentar esa sensación de sentir el sonido, en la sala se crea una conexión entre músicos y público.

En el concierto de esta noche sentiremos las vibraciones especialmente ya que hoy la orquesta cuenta con un componente especial: los instrumentos de viento metal dan un paso hacia delante, demostrarán su potencial y versatilidad en las tres obras que escucharemos.

Comienza la primera parte con el preludio de la ópera de Los maestros cantores de Núremberg de Richard Wagner (1813-1883), que nos introducirá en las sonoridades del metal. Después escucharemos una obra de Juan José Colomer (1966) que tiene como solista un quinteto de viento metal, La devota lasciva. Y en la segunda parte del concierto podremos disfrutar de la monumental Sinfonía No. 4 de Anton Bruckner (1824-1896).

Los instrumentos de viento metal han estado presentes en las agrupaciones musicales a lo largo de la historia de la música, pero su uso estaba muy restringido debido a sus limitaciones a la hora de hacer cromatismos y su falta de equilibrio en todos los registros. Durante muchos años solo tocaban las notas fundamentales del acorde e intervenciones rítmicas como si fueran efectos especiales. Estos instrumentos han permanecido durante muchos siglos siendo un simple tubo sin más complejidad que una boquilla que servía de nexo entre el instrumentista y el instrumento, y un pabellón al final que ayudaba a la proyección del sonido, según fuera más largo o corto, emitía notas más graves o agudas. Su función estaba más cerca de la comunicación que del hecho musical. A pesar de que hubo intentos por mejorarlos, no fue hasta el siglo XIX cuando dichos instrumentos fueron objeto de experimentación y desarrollo, y tomaron la forma con la que hoy los conocemos. Se mejoró la afinación, la calidad sonora y su potencia, se les aplicó un sistema de válvulas que permitía realizar cromatismos en todos los registros, unificando las sonoridades en todo el espectro sonoro. Trompetas y trompas evolucionaron en unas décadas lo que no habían hecho en siglos, los trombones ganaron sonoridad y potencia, e instrumentos como la tuba vieron la luz gracias a la búsqueda de un instrumento grave en la familia de los metales que pudiera sustentar a la orquesta. En definitiva, se completó la orquesta y se abrió una ventana de posibilidades para estos instrumentos que hasta ahora habían estado en un segundo plano.

El primer compositor de la noche, Richard Wagner, fue un compositor que ha pasado a la historia fundamentalmente por sus óperas. Uno de sus objetivos era hacer que la música formara parte de la vida del pueblo alemán.

Transformó la concepción de la ópera echando la vista a atrás hacia la tragedia griega (como hizo la Camerata Bardi en los inicios del Barroco) en búsqueda de un arte que uniera todas las artes, la obra de arte total, «gesamtkunstwerk». A la hora de crear su plantilla orquestal se inspiró en las familias instrumentales completas del renacimiento e incluyó en la orquesta un gran número de instrumentos para poder contar con diferentes colores y sonoridades. Una de las secciones que más beneficiadas salió en este sentido fue la de los metales, a los que dotó de un protagonismo mayúsculo en sus obras.

El preludio de Los maestros cantores de Núremberg se presenta como una introducción que resume los temas de toda la obra. Una ópera cómica en tres actos con música y libreto de Wagner compuesta entre 1862 y 1867 y estrenada un año después. Cuenta la historia de un grupo de cantantes aficionados que competían cantando canciones arraigadas en la tradición alemana. Está contextualizada en el siglo XVI en la ciudad de Núremberg. Es una obra predominantemente tonal y en el preludio podemos apreciar el uso del contrapunto que hace con los temas más significativos de la obra.

La Devota Lasciva es una obra compuesta por el valenciano Juan José Colomer para quinteto de metal y orquesta. Su estreno fue llevado a cabo por el grupo de cámara Spanish Brass y la Orquesta Sinfónica de Castilla y León en 2004 bajo la dirección de Alejandro Posadas (1965). Colomer tiene un lenguaje tonal y estilísticamente nos recuerda a la música del siglo XX. La obra, como él mismo ha afirmado, pretende mostrar la dualidad y la contradicción inherente en la persona. El tratamiento que hace del quinteto evidencia su vinculación con su lenguaje, ya que él estudió trompeta además de composición en el Conservatorio Superior de Valencia. La obra tiene tres movimientos: Deambular, Descubrir y Destapar.

La sinfonía No. 4 de Anton Bruckner, conocida como «La Romántica», cumple con las características de grosse sinfonie (gran sinfonía). Una pieza instrumental para una orquesta de grandes dimensiones con cuatro movimientos en mi bemol mayor.

Bruckner desarrolló su carrera compositiva en Viena. Cristiano devoto y sencillo, consiguió tener un lugar en los conciertos públicos de la época. Sus sinfonías son conocidas como «catedrales sonoras» debido a la magnitud y la solemnidad que desprenden. Trata a la orquesta como si fuera un órgano y utiliza instrumentos modernos de entonces (sección de viento metal) para interpretar formas del pasado como son los corales. Hace una simbiosis entre la música sacra que ha estudiado y practicado y todas las posibilidades que le brinda su época.

La Romántica, a pesar de ser compuesta en 1874 fue revisada en 1878-80 y se estrenó en Viena el 20 de febrero de 1881 bajo la batuta del afamado director Hans Richter (1843-1916). La obra volverá a ser revisada en 1889. Fue el primer gran éxito de Bruckner en Viena. Su tercer movimiento «Hunter Scherzo» (Scherzo del cazador), añadido en su primera revisión, fue una melodía con cierta fama en la época.

Esta noche se presenta como una de las más especiales de la temporada por varias razones: la originalidad al tener un grupo de cámara solista, la oportunidad de escuchar a los instrumentos de viento metal en todo su esplendor, la suerte de escuchar a una gran orquesta y, por último, la grandiosidad de las obras.

Here come the brass Elena Sancho

One of the main reasons for audiences to go to auditoriums for the enjoyment of live instrumental music is to experience sound when there is a connection between musicians and the public within the hall. During this evening's concert,

we are going to especially feel the vibrations, since the orchestra presents a particular component: the wind brass instruments come forward to prove their potential and versatility in the three pieces that we are going to listen to.

The first part begins with the prelude of the opera *Die Meistersinger von Nürnberg* (1813-1883), which introduces us to the sonority of brass. Then, we are going to listen to a piece by Juan José Colomer (1966), in which the soloist is a wind-brass quintet: *La devota lasciva* (The lascivious devotee). During the second part of the concert, we are going to enjoy the monumental *Symphony No. 4* by Anton Bruckner (1824-1896).

Wind brass instruments have been present in musical ensembles throughout history, but their use was always restricted by their limitations in chromatics and because of a lack of balance in every register. For many years, they would only play the fundamental notes in each chord or participate rhythmically as if special effects. For centuries, these instruments were simple tubes without other complexities than an embouchure that served as a nexus between instrument and instrumentalist, and a bore which helped project sound (whether it was shorter or longer, the notes would be lower or higher). Its function was closer to communication than to art. Despite some attempts at improving them, it wasn't until the 19th century that they were subject to experimentation and development, and they took today's appearance. Tuning, sound quality and strength were improved, and they were added a system of valves that allowed for chromatics in every register and unified their sonorities with the whole sound spectrum. Trumpets and horns evolved in decades like they hadn't in centuries; trombones gained in sonority and strength; and instruments like the tuba saw the light, thanks to the need for a deep instrument in the brass family that would sustain the orchestra. All in all, the orchestra was completed, and a sea of possibilities opened to a set of instruments which, until then, had been secondary.

The first composer in the programme, Richard Wagner, has gone through history fundamentally for his operas. One of his main goals was to turn music into a vital part of the German peoples' lives. He transformed the idea of opera, by looking back to the Greek tragedies (in the same way *Camerata Bardi* did at the beginning of Baroque), searching for an Art that would include all the arts —the total work of art, «Gesamtkunstwerk».

To create the orchestral set, he was inspired by the complete instrumental families in the Renaissance and included a great number of instruments in the orchestra to have different colour and sonority. One of the sections that most benefited from these was the brass, to which he gave a main role in his works. The prelude to *Die Meistersinger von Nürnberg* is presented as an introduction summarizing the themes in the whole piece. A comical opera in three acts, with score and libretto by Wagner, it was composed between 1862 and 1867, and premièred a year later. It tells the story of a group of amateur singers who take part in musical contests with traditional, German folk songs. Set in the 16th century in the city of Nuremberg, it is a predominantly tonal piece, where one can appreciate the use of counterpoint in the most significant themes.

La Devota Lasciva is a work by Valencian composer Juan José Colomer, for brass quintet and orchestra. It premièred with the chamber ensemble Spanish Brass and the Orquesta Sinfónica de Castilla y León, in 2004, conducted by Alejandro Posadas (1965). Colomer has a tonal language, and he stylistically reminds us of the 20th century music. The piece, as described by himself, aims at displaying the duality and contradiction inherent in the human individual. Colomer's treatment of the quintet unveils his bond with its language, for he studied trumpet (besides composition) at the Conservatori Superior de València. The piece has three movements: "Deambular", "Descubrir" and "Destapar".

Anton Bruckner's *Symphony No. 4*, known as «The Romantic», presents the features of a «grosse sinfonie»: an instrumental work for great orchestra, with four movements in E Flat Major. Bruckner developed his composition career in Vienna; being a simple man and a devout Christian, he found a place in the public concerts of the time. His symphonies are known as «sound cathedrals», because of their greatness and solemnity. He treated the orchestra like an organ, and used instruments that were modern at the time (wind brass section), to interpret past forms such as the chorales. He achieved a symbiosis between the sacred music he had studied and practised, and all the new possibilities of his time. Despite being composed in 1874, «The Romantic» was revisited between 1878-80, and premièred in Vienna on the 20th of February 1881, under the baton of famed conductor Hans Richter (1843-1916). Bruckner would review the piece again in 1889. It was his first Viennese success. The third movement, «Hunter Scherzo», which he had added in the first revision, became somehow a famous melody back then.

This evening's programme is one of the most especial within the present season, for many reasons: the originality in having a chamber ensemble as a soloist, the opportunity to hear the wind brass in all their splendour, our chance to listen to a grand orchestra and, finally, the greatness of the works being interpreted.

Spanish Brass

Amb trenta-cinc anys de recorregut en el món de la música, Spanish Brass és un dels grups de cambra més dinàmics i consolidats del panorama musical internacional. L'any 1996 va obtenir el Primer Premi al 6è Concurs Internacional per a Quintets de Metalls "Ville de Narbonne" (França), considerat el més prestigiós per a aquestes formacions. El 2017 va rebre el I Premi Bankia al Talent Musical de la Comunitat Valenciana; i, el 2019, el Premi Espai Ter de Música de Torroella de Montgrí, pel projecte "Mira si hem corregut terres...". Ha estat guardonat en cinc ocasions amb el Premi Carles Santos, que concedeix l'Institut Valencià de Cultura, pels discs XXX i Mira si hem corregut terres... (2019), Les Aventures de Monsieur Jules (2020), i Spanish Brass (a) LIVE (2022). I l'any 2020 va rebre el Premi Nacional de Música en la modalitat d'Interpretació, que atorga el Ministeri de Cultura d'Espanya.

A més d'haver participat en alguns dels festivals de música més importants, i de realitzar gires arreu del món, ha actuat a la gala dels Premis Príncep d'Astúries (1995); ha enregistrat la música per a l'obra de teatre La Fundación, de Buero Vallejo, per al Centro Dramático Nacional; i la banda sonora de la pel·lícula Descongélate, de Félix Sabroso, per a la productora El Deseo.

Ha publicat més de trenta referències discogràfiques, entre les quals hi ha dos DVD-CD i tres CD dobles, que mostren les múltiples facetes del conjunt: Luur-Metalls Spanish Brass Quintet (1996), No Comment (1998), La Escalera de Jacob (2000), SPANISH BRASS Luur Metalls & Friends (2001), Delicatessen (2002), Caminos de España (2003), Absolute con Christian Lindberg i Ole E. Antonsen (2004), Gaudí'um (2005), Metà·lics (2006), Retaule de Nadal amb l'Orfeó Valencià Navarro Reverter (2006), SBALZ Brass Ensemble (2007), Brass and Wines amb Steven Mead (2008), Brassiana amb Lluís Vidal Trio (2008), The Best of Spanish Brass (2009), SBLM (2009), Tell me a Brass Story amb la Banda Municipal de Música de Bilbao (2012), viBRASSions (2012), Metalls d'Estil amb Pep "Botifarra" (2013), 25 (2014), SuBLiMe Christmas (2014), Brass Brass Brass (2016), de Vents i Terra amb la Banda Municipal de Barcelona (2017), Puro de Oliva amb Chano Domínguez i Bandolero (2018), XXX (2018), Mira si hem corregut terres... amb Carles Dénia (2019), Les Aventures de Monsieur Jules amb Albert Guinovart (2019), Spanish Brass (a) LIVE (2020), Music for Brass Quintet by Gregory Fritze (2021), Music for Brass Quintet by Andrés Valero-Castells (2022), Vine, vine Spanish Brass (2022), Resurrección (2023), 35 (2023) i Top Secret (2024).

En paral·lel a l'activitat de concerts, Spanish Brass organitza dos festivals internacionals dedicats als instruments de metall: el Festival Spanish Brass Alzira (www.sbalz.com) i el Festival Brassurround (www.brassurround.com), on cada any s'apleguen solistes internacionals de renom, i els grups i professors de més prestigi d'arreu del món.

Spanish Brass toca amb trompetes i trombó Shires, trompa Paxman i tuba Melton, amb sordines i embocadures Romera Brass, i amb l'aplicació BlackBinder. A més, empra els estoigs per a instruments Bags, marca de la qual és propietari.

Spanish Brass rep el suport de l'Institut Valencià de Cultura i del Ministeri de Cultura-INAEM.

Con 35 años de trayectoria en el mundo de la música, Spanish Brass es uno de los grupos de cámara más dinámicos y consolidados del panorama musical internacional.

En 1996 obtuvo el Primer Premio del 6º Concurso Internacional para Quintetos de Metales “Ville de Narbonne” (Francia), considerado el más prestigioso para esta formación. En 2017 recibió el I Premio Bankia al Talento Musical en la Comunitat Valenciana y, en 2019, el Premio Espai Ter de Música de Torroella de Montgrí por el proyecto Mira si hem corregut terres... Tiene en su haber cinco Premios Carles Santos otorgados por el Instituto Valenciano de Cultura, por sus CD XXX y Mira si hem corregut terres... (2019), Les Aventures de Monsieur Jules (2020), Spanish Brass (a) LIVE (2022).

En 2020 recibió el Premio Nacional de Música en la modalidad de Interpretación que otorga el Ministerio de Cultura de España.

Además de haber participado en algunos de los festivales más importantes de música y de realizar giras por todo el mundo, ha tocado en la gala de los Premios Príncipe de Asturias en 1995, han grabado la música de la obra teatral La Fundación de Buero Vallejo para el Centro Dramático Nacional y la banda sonora de la película Descongélate, de Félix Sabroso, para la productora El Deseo.

Ha publicado más de treinta trabajos discográficos, entre ellos dos DVD-CD y tres doble CD, que muestran sus múltiples facetas: Luur-Metalls Spanish Brass Quintet (1996), No Comment (1998), La Escalera de Jacob (2000), SPANISH BRASS Luur Metalls & Friends (2001), Delicatessen (2002), Caminos de España (2003), Absolute con Christian Lindberg y Ole E. Antonsen (2004), Gaudí’um (2005), Metàl·lics (2006), Retaule de Nadal con el Orfeó Valencià Navarro Reverter (2006), SBALZ Brass Ensemble (2007), Brass and Wines con Steven Mead (2008), Brassiana con Lluís Vidal Trio (2008), The Best of Spanish Brass (2009), SBLM (2009), Tell me a Brass Story con la Banda Municipal de Música de Bilbao (2012), viBRASSions (2012), Metalls d’Estil con Pep “Botifarra” (2013), 25 (2014), SuBLiMe Christmas (2014), Brass Brass Brass (2016), de Vents i Terra con la Banda Municipal de Barcelona (2017), Puro de Oliva con Chano Domínguez y Bandolero (2018), XXX (2018), Mira si hem corregut terres... con Carles Dénia (2019), Les Aventures de Monsieur Jules con Albert Guinovart (2019), Spanish Brass (a) LIVE (2020), Music for Brass Quintet by Gregory Fritze (2021), Music for Brass Quintet by Andrés Valero-Castells (2022), Vine, vine Spanish Brass (2022), Resurrección (2023), 35 (2023) y Top Secret (2024).

Paralelamente a la actividad de conciertos, Spanish Brass organiza dos festivales dedicados a los instrumentos de metal de carácter internacional: el Festival Spanish Brass Alzira (www.sbalz.com) y el Festival Brassurround (www.brassurround.com) donde se reúnen cada año destacados solistas internacionales, grupos y los profesores de metal de mayor prestigio internacional.

Spanish Brass toca con trompetas y trombón Shires, trompa Paxman y tuba Melton, con sordinas y boquillas Romera Brass y con la aplicación BlackBinder. Además, utiliza y es propietario de la marca de estuches de instrumentos Bags.

Spanish Brass recibe apoyo del Institut Valencià de Cultura y del Ministerio de Cultura-INAEM.

With a 35-year trajectory in the world of chamber music, Spanish Brass is one of the most dynamic and established groups on the international musical stage.

In 1996 the ensemble won First Prize in the 6th International Ville de Narbonne (France) Brass Quintet Competition, considered the most prestigious in the world for this formation. In 2017 Spanish Brass received First Prize in the Bankia Awards for Musical Talent of the Comunitat de Valencia, and in 2019 they received the Espai Ter de Música Award. They were also honored with five Carles Santos Awards for their CDs XXX, Mira si hem corregut terres... (2019), Les Aventures de Monsieur Jules (2020), Spanish Brass (a) Live (2021) and Resurrección (2022).

In 2020, Spanish Brass was honored by receiving the National Music Prize from Spain's Ministry of Culture, the country's highest musical honor.

In addition to participating in some of the most important music festivals around the world, Spanish Brass performed at the Prince of Asturias Awards Gala in 1995, recorded the music for the theatrical work "La Fundación" by Buero Vallejo for the National Dramatic Center, and composed the soundtrack for the film "Descongélate" by Felix Sabroso for the production company El Deseo.

Their discography of more than thirty CDs displays their many facets: Luur-Metalls Spanish Brass Quintet (1996); No Comment (1998); La Escalera de Jacob (2000); Spanish Brass Luur Metalls & Friends (2001); Delicatessen (2002); Caminos de España (2003); Absolute with Christian Lindberg and Ole Edvard Antonsen (2004); Gaudí'um (2005), Metàl·lics (2006), Retaule de Nadal with Orfeó Valencià Navarro Reverter (2006); SBALZ Brass Ensemble (2007); Brass and Wines with Steven Mead (2008); Brassiana with Lluís Vidal Trio (2008); The Best of Spanish Brass (2009); SBLM (2009); Tell Me a Brass Story with Banda Municipal de Música de Bilbao (2012); viBRASSions (2012); Metalls d'Estil with Pep "Botifarra" (2013); 25 (2014); SuBLiMe Christmas (2014); Brass Brass Brass (2016); de Vents i Terra with Banda Municipal de Barcelona (2017); Puro de Oliva with Chano Domínguez and Bandolero (2018); XXX (2018); Mira si hem corregut terres... with Carles Dénia (2019); Les Aventures de Monsieur Jules with Albert Guinovart (2019); Spanish Brass (a) LIVE (2020); Music for Brass Quintet by Gregory Fritze (2021); Music for Brass Quintet by Andrés Valero-Castells (2022); Vine, vine Spanish Brass (2022); Resurrección (2023); 35 (2023) and Top Secret (2024).

In addition to their activities as performers, Spanish Brass organises two festivals devoted to brass instruments: SBALZ – Festival Spanish Brass Alzira (www.sbalz.com) and Brassurround (www.brassurround.com), where some of the most prestigious international brass soloists, ensembles and teachers gather each year.

Spanish Brass plays Shires trumpets, Paxman French horn, Shires trombone and Melton tuba; Romeramouthpieces and mutes; they use the BlackBinder reader and the comprehensive management platform for ensembles Rolling Scores. Spanish Brass uses and owns the Bags brand of instrument cases.

Spanish Brass is supported by the Institut Valencià de Cultura and the Ministerio de Cultura-INAEM.

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo, director d'orquestra de Madrid, és un ciutadà del món amb esperit emprenedor i amb una missió: fer que la música estigui a l'abast de tots. En l'actualitat és director de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) i ha estat contractat per orquestres de tot el món. Estudià al Conservatori Reial de la seva ciutat natal, al Col·legi Reina Sofia i a l'Escola de Música del London Guildhall. A més, creà una xarxa de nombroses amistats musicals entre Berlín i Qatar, Lucerne i Los Angeles, amb músics de renom que ara enriqueixen els programes de concerts de l'OSIB.

Pablo Mielgo ha estat assistent de directors com James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim i Claudio Abbado. Ell dirigeix regularment als grans escenaris d'Europa, com el Wiener Musikverein, als EUA, com el Carnegie Hall de Nova York, a Amèrica Llatina i a l'Orient Mitjà. En estreta col·laboració artística, el madrileny treballa amb orquestres com la Simfònica de Simón Bolívar, the Arena di Verona i la Filharmònica de Qatar, amb artistes com Juan Diego Flórez, les germanes Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin i Radovan Vlatkovic. .

Desde 2005 és director musical i artístic de la Fundació SalutArte, amb l'objectiu de generar un canvi social a través de la música. Pablo Mielgo va promoure diversos esdeveniments musicals amb gran reconeixement internacional, com el Festival Espanya-Veneçuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid em sona", la gira de l'Orquestra Juvenil Iberoamericana per Espanya i els Estats Units, IberOpera i "En viu, connectant el món a través de la música". Col·laborà amb institucions com el Teatre Reial de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema a Veneçuela i la Florida Grand Opera, amb artistes de renom com Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu i Michael Tilson Thomas, entre d'altres.

Pablo Mielgo està especialment dedicat a la promoció de joves talents. Des de 2011, el director artístic de la Filharmònica de Medellín s'esforça per brindar als joves músics accés a l'educació musical, independentment dels ingressos dels pares. A més, el director ha fundat tres orquestres juvenils des de 2003: l'Orquestra Juvenil Presjovem, que reuneix els millors joves músics espanyols, l'Orquestra Juvenil Iberoamericana i l'Orquestra Simfònica Harmonia. En cooperació amb Sir Colin Davis, va fundar la BandArt Orchestra.

Com a director titular de l'OSIB, des de 2014, ha promogut amb èxit el desenvolupament de l'orquestra en diversos aspectes, sobre la base de la seva experiència internacional. Pablo Mielgo ha millorat la qualitat de l'orquestra i els seus programes, ha augmentat les vendes d'entrades i ha desenvolupat la seva xarxa amb actuacions de convidats, programes per a joves i artistes de primer nivell.

Pablo Mielgo

director

esp

Pablo Mielgo, director de orquesta de Madrid, es un ciudadano del mundo con espíritu emprendedor y con una misión: hacer que la música esté al alcance de todos. En la actualidad es director de la Orquesta Sinfónica de las Islas Baleares (OSIB) y ha sido contratado por orquestas de todo el mundo. Estudió en el Conservatorio Real de su ciudad natal, en el Colegio Reina Sofía y en la Escuela de Música del London Guildhall. Además, creó una red de numerosas amistades musicales entre Berlín y Qatar, Lucerne y Los Ángeles, con músicos de renombre que ahora enriquecen los programas de conciertos de la OSIB.

Pablo Mielgo ha sido asistente de directores como James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim y Claudio Abbado. Él dirige regularmente en los grandes escenarios de Europa, como el Wiener Musikverein, en EE. UU, como el Carnegie Hall de Nueva York, en América Latina y en Oriente Medio. Con una estrecha colaboración artística, el madrileño trabaja con orquestas como la Sinfónica de Simón Bolívar, the Arena di Verona y la Filarmónica de Qatar, con artistas como Juan Diego Flórez, las hermanas Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin y Radovan Vlatkovic.

Desde 2005 es director musical y artístico de la Fundación SaludArte, con el objetivo de generar un cambio social a través de la música. Pablo Mielgo lanzó varios acontecimientos musicales de gran reconocimiento internacional, incluyendo el Festival España-Venezuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid me suena", la gira de la Orquesta Juvenil Iberoamericana por España y Estados Unidos, IberOpera y "En vivo, conectando el mundo a través de la música". Colaboró con instituciones como el Teatro Real de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema en Venezuela y la Florida Grand Opera, con artistas de renombre como Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu y Michael Tilson Thomas entre otros.

Pablo Mielgo está especialmente dedicado a la promoción de jóvenes talentos. Desde 2011, el director artístico de la Filarmónica de Medellín se esfuerza para brindar a los jóvenes músicos acceso a la educación musical, independientemente de los ingresos de los padres. Además, el director ha fundado tres orquestas juveniles desde 2003: la Orquesta Juvenil Presjovem, que reúne a los mejores jóvenes músicos españoles, la Orquesta Juvenil Iberoamericana y la Orquesta Sinfónica Armonía. En cooperación con Sir Colin Davis, fundó la BandArt Orchestra.

Como director titular de la OSIB desde 2014, ha promovido con éxito el desarrollo de la orquesta en varios aspectos, sobre la base de su experiencia internacional. Pablo Mielgo ha mejorado la calidad de la orquesta y sus programas, ha aumentado las ventas de entradas y ha desarrollando su red con actuaciones de invitados, programas para jóvenes y artistas de primer nivel.

Pablo Mielgo

conductor

eng

Pablo Mielgo, a conductor from Madrid, is a true world citizen with an entrepreneurial spirit and the mission to make music accessible to everyone: the agile chief of the Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) was immediately engaged by orchestras around the world after his studies at the Royal Conservatory of his hometown, the Reina Sofia School and the London Guildhall School of Music. Moreover, he created a network of numerous musical friendships between Berlin and Qatar, Lucerne and Los Angeles, with renowned musicians, who are now enriching the OSIB concert programs.

Pablo Mielgo has assisted conductors such as James Conlon, Jesus Lopez Cobos, Daniel Barenboim and Claudio Abbado. He regularly conducts on the great stages of Europe such as the Wiener Musikverein, the USA such as Carnegie Hall New York, Latin America and the Middle East. In close artistic collaboration, the Madrilenian works with orchestras such as the Simon Bolívar Symphony, the Arena di Verona and the Qatar Philharmonic as well as with artists such as Juan Diego Florez, the Labeque sisters, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin and Radovan Vlatkovic.

Since 2005 he has been the musical and artistic director of the SaludArte Foundation, which aims to bring about social change through music. Pablo Mielgo launched several musical events with great international acclaim including the Festival España-Venezuela, the International Music Festival of Madrid “Madrid me suena”, the tour of the Ibero-American Youth Orchestra through Spain and the USA, IberOpera as well as “Live, connecting the world through music”. He collaborated with institutions such as the Teatro Real Madrid, the Miami New World Symphony, El Sistema in Venezuela and the Florida Grand Opera, as well as with renowned artists, Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu, and Michael Tilson Thomas among others.

Pablo Mielgo is especially dedicated to the promotion of young talents. Since 2011 the co-artistic director of the Medellín Philharmonic Academy strives to give young musicians access to musical education regardless of parental income. Furthermore, the conductor has founded three youth orchestras since 2003: the Presjovem Youth Orchestra bringing together the best young Spanish musicians, the Iberoamerican Youth Orchestra and the Harmonia Symphony Orchestra. In cooperation with Sir Colin Davis, he founded the BandArt Orchestra.

As chief conductor of the OSIB since 2014, he has promoted the orchestra’s development in several aspects successfully on the basis of his international experience: Pablo Mielgo has improved the quality of the orchestra and its programs, increased ticket sales and developed his network with guest performances, youth programs and first-rate artists.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

cat

L'Orquestra Simfònica Illes Balears va ser creada l'any 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instàncies del Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consell de Mallorca. L'orquestra, com es coneix avui dia, va iniciar la seva primera temporada de concerts el setembre de 1989 amb el seu titular Luís Remartínez i la solista Teresa Berganza. Actualment el director titular és Pablo Mielgo, des de l'any 2014.

L'Orquestra, a part de la seva temporada de concerts en l'Auditori de Palma, en el Teatre Principal de Palma, en l'Auditori de Manacor i a l'estiu en el Castell de Bellver, participa en les Temporades d'òpera de la Fundació Teatre Principal de Palma i dels Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). També programa audicions escolars i concerts familiars. Un dels objectius de l'orquestra és donar a conèixer obres de compositors de les Illes Balears, com l'estrena de l'òpera L'Arxiduc (2022) d'Antoni Parera Fons, amb llibret de Carme Riera, membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

L'any 2020, l'OSIB va ser la primera orquestra a tornar als escenaris després del confinament del COVID-19. És important esmentar les actuacions altruistes realitzades pels grups de càmera dels músics de l'orquestra al canal de Youtube sota el títol “Sonam per Tu” durant la pandèmia del COVID-19. Ha ofert nombrosos concerts fora de les illes, entre ells a Sant Sebastià, Santander, València, Oviedo, així mateix a l'Auditori Nacional i en el Teatre Reial a Madrid, en el Palau de la Música a Barcelona. Ha actuat a Perpinyà, Canes, Zúric, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París i a la Sala de Drets Humans de l'ONU a Ginebra. Des de 1989 l'Orquestra ha acompanyat a solistes de rellevància internacional, com Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet i Raphael, entre d'altres.

Premis, distincions:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, el maig de 2011.
- VI Premis Onda Cero Mallorca 2017, categoria de Música.
- Medalla d'Or de les Illes Balears, el 2020, la major distinció de la Comunitat Autònoma.

En aquests moments la Simfònica està construint la seva nova seu, la Caixa de Música, que serà un referent internacional com a espai escènic musical, i el primer edifici públic d'una orquestra a Espanya, amb una forta col·laboració publicoprivada.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

esp

La Orquesta Sinfónica Illes Balears fue creada en el año 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instancias del Gobierno Balear, el Ayuntamiento de Palma y el Consell de Mallorca. La orquesta, como se conoce hoy en día, inició su primera temporada de conciertos en septiembre de 1989 con su titular Luís Remartínez y la solista Teresa Berganza. Actualmente el director titular es Pablo Mielgo, desde el año 2014.

La Orquesta, a parte de su temporada de conciertos en el Auditorium de Palma, en el Teatro Principal de Palma, en el Auditori de Manacor y en verano en el Castillo de Bellver, participa en las Temporadas de ópera de la Fundación Teatro Principal de Palma y de los Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). También programa audiciones escolares y conciertos familiares. Uno de los objetivos de la orquesta es dar a conocer obras de compositores de las Islas Baleares, como el estreno de la ópera L'Arxiduc (2022) de Antoni Parera Fons, con libreto de Carme Riera, miembro de la Real Academia Española. En el año 2020, la OSIB fue la primera orquesta en regresar a los escenarios después del confinamiento del COVID-19. Es importante mencionar las actuaciones altruistas realizadas por los grupos de cámara de los músicos de la orquesta en el canal de Youtube bajo el título "Sonam per Tu" durante la pandemia del COVID-19.

Ha ofrecido numerosos conciertos fuera de las islas, entre ellos en San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, así mismo en el Auditorio Nacional y en el Teatro Real en Madrid, en el Palau de la Música en Barcelona. Ha actuado en Perpiñán, Cannes, Zurich, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París y en la Sala de Derechos Humanos de la ONU en Ginebra. Desde 1989 la Orquesta ha acompañado a solistas de relevancia internacional, como Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet y Raphael, entre otros.

Premios, distinciones:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, en mayo de 2011.
- VI Premios Onda Cero Mallorca 2017, categoría de Música.
- Medalla de Oro de las Illes Balears, en 2020, la mayor distinción de la Comunidad Autónoma.

En estos momentos la Sinfónica está construyendo su nueva sede, la Caixa de Música, que será un referente internacional como espacio escénico musical, y el primer edificio público de una orquesta en España, con una fuerte colaboración público-privada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

eng

The Symphony Orchestra of the Balearic Islands (OSIB) was founded in 1988, by means of a public entity known as “Fundació Pública de les Balears per la Música”, at the request of the Balearic Government, Ajuntament de Palma and Consell de Mallorca.

Nevertheless, the OSIB as we know it today performed its première concert season in September 1989, with Principal conductor and Artistic director Luís Remartínez, and soloist Teresa Berganza. Maestro Pablo Mielgo has been the OSIB's Principal Conductor since 2014. Apart from its concert season at Auditorium de Palma, Teatre Principal de Palma and Auditori de Manacor and summers at Bellver Castle, the OSIB regularly takes part in the opera seasons with Fundació Teatre Principal de Palma and “Amics de l'Òpera de Maó” (Menorca). Moreover, the OSIB develops a comprehensive educational programme, including school performances and family concerts. One of our main goals is to release the works of Balearic composers. An example of that is the première of Antoni Parera Fons' opera, L'Arxiduc (2022), with libretto by Carme Riera, member of the Real Academia Española.

In 2020, the OSIB was the first orchestra to go back on stage after Covid-19 lockdown. It is worth mentioning that the chamber groups formed by the orchestra's musicians had performed a series of voluntary concerts under the title “Sonam per Tu” (We play for you), through the OSIB's YouTube channel, during the pandemics. The OSIB has performed in concert beyond the Balearic Islands, in places like San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, the Auditorio Nacional and Teatro Real in Madrid and Palau de la Música in Barcelona, among others; as well as in Perpignan, Cannes, Zurich, Musikverein Vienna, Radio Hall France in Paris and at The Human Rights and Alliance of Civilizations Room in Geneva. Since 1989, the OSIB has accompanied renowned international solo acts such as Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet and Raphael, among others. Awards and recognitions:

- “Rotary Mallorca” Prize in Humanities 2010/2011.
- VI “Onda Cero Mallorca” Awards, Music category 2017.
- Gold Medal of the Balearic Islands 2020 (the most important award from the autonomous Government).

Once finished, Caixa de Música will be the first public building for an orchestra in Spain, with a strong collaboration of public and private funding, and will become an international reference for music hall spaces.

Plantilla OSIB

PRIMERS VIOLINS

Smerald Spahiu, concertino
Gina Nicola, concertino associat
Jennifer Peck, solista, ajudant de concertino
Paula Marqués
Gloria Grati
Gabriel Martí
Andrei Melkumov
Maria Luisa Payeras
Christine Schedukat
Marc Nogués
Cristina Sánchez de las Matas
Bernat Martí

SEGONS VIOLINS

Barbara Walus, solista
Sebastià Pou, ajudant de solista
Carmen Fullana
Roberto Moragón
Beth Super
Francisco Sard
Manel Barrios
Benjamin Payen
Joel Doraci*
Raquel Aparisi*

VIOLES

Sonia Krasnova, solista
Marta Hatler, ajudant de solista
Miguel Arola
Filippo Maschio
Lluís Oliver
Hanga Zsofia Fehér
Clara Mascaró
Raquel Cobo
Borja Ruano

VIOLONCELS

Joan Rochet, solista
Antonio Gervilla, ajudant de solista
Felipe Temes
Llorenç Rosal
Leila El Charef
Lucrecia Garrigues
Silvia Gómez
Daniel Orgaz*
Pol Alabort*

CONTRABAIXOS

Adrián Matas, solista
Eudald Ribas, ajudant de solista
Philip Dawson
Wojciech Sobolewski
Marc Colomer*
Pablo Fernández*

FLAUTES

Josep Miralles, solista
Laura Leena Pauni, ajudant de solista

FLAUTA/FLAUTÍ

Enrique Sánchez, ajudant de solista

OBOÈS

Javier Arnal, solista
Jordi Miralles, ajudant de solista

OBOÈ/CORN ANGLÈS

Claudia Sánchez, ajudant de solista

CLARINETS

Pablo Tirado, solista
Juan José Pardo, ajudant de solista

CLARINET/CLARINET BAIX

Sílvia Insa, ajudant de solista

FAGOTS

José Vicente Tatay, solista
Gerard Beltran, ajudant de solista

FAGOT/CONTRAFAGOT

Joana Rullan, ajudant de solista

TROMPES

Nigel Carter, solista
José Fortea, solista
Miriam Merino, ajudant de solista
Joan Barceló, ajudant de solista
César Guillem, ajudant de solista

TROMPETES

Michel Herment, solista
Cyril Pouillet, ajudant de solista
Samuel García, ajudant de solista

TROMBONS

Jean Christophe Brunet, solista
Vicente M. Cascales, ajudant de solista
Miquel Sáez, ajudant de solista

TUBA

Tobies Isern, solista

TIMPANI

Sabela Castro, solista

PERCUSSIÓ

Susana Pacheco, ajudant de solista
Juan C. Murgui, ajudant de solista

ARPA

Cristina Badía, solista

COL.LABORADORS

Judit Agulló, violí
Pere Caselles, fagot
Jesús Gómez, trompeta
Héctor Mora, trombó alt
Pau Bufor, percussió

BORSA DE TREBALL SOIB*

GERÈNCIA

Cristina Martínez

EQUIP ARTÍSTIC

Pablo Mielgo Carrizo, director titular

EQUIP TÈCNIC

Margalida Gomila, cap d'administració
Gala Martin Riva, cap de producció (interí)
Katalin Szentirmai, arxiu i documentació musical
Maria del Mar Furió, serveis artístics
Juan Ramon Garcia, faristoler
Karola Pérez, faristoler*
Aina Gayart, auxiliar
Francisca Pallicer, auxiliar
Gustavo Riutort, serveis generals

Patronat de la fundació OSIB

PRESIDENT

Jaume Bauzà, conseller de Turisme, Cultura i Esports

VICEPRESIDENTA

Ricarda Margarita Vicens, directora general de Cultura

VOCALS NATS

Bartomeu Alcover, director general de Pressuposts
María Isabel Sáez, secretària general de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports
Antoni Mesquida, director general de Funció Pública

VOCALS ELECTES

Pedro Vidal, secretari autonòmic de Cultura i Esports
Bartomeu Riera, director adjunt IEB
Catalina Barceló, directora general d'Economia i Estadística

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Fundació Orquestra Simfònica

Fundació Turística i Cultural de les Illes Balears

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Agència d'Estratègia Turística

